

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr. »

Een blad afzonderlijk 15 centiemen.

Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.

TONGEREN, DEN 9 OCTOBER.

Men schrijft ons uit Genoels-Elderen, 7 oct. : Zekere J. K..., landbouwer alhier, had heden het ongeluk bij het beklommen van eenen boom het evenwicht te verliezen, met het ongelukkig gevolg dat hij met het hoofd tusschen twee takken bleef hangen en eenige oogenblikken daarna den geest gaf. De jammervolle dood van dezen voorbeeldigen jonkman wordt algemeen door de gemeentenaren betreurd, wier toegeneigdheid en liefde hij in 't graf medeneemt.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 326 hoorbeesten, 52 schapen, 217 vette varkens en 1373 magere varkens.

Proces Bazaine.

Maandag ten 12 ure is het zoolang met ongeduld te gemoet gezien proces-Bazaine aangevangen.

De menigte welke zich rond het paleis Trianon verdrong was zoo groot dat er buitengewone voorzorgen moesten genomen worden, om ongelukken en twisten te vermijden. Het publiek was zoo talrijk dat de officier welke bijzonder met het toezicht gelast was, een kordon politie-agenten rond het paleis heeft geplaatst, om hierdoor elke bijwenscholing die kon aangeleiding geven tot ruststoornis, onmogelijk te maken.

De personen, welke de voorbehoudene plaatsen moeten bezetten, zijn zoo menigvuldig, dat gedurende den heelen loop van het proces, er groepen van 30 personen zullen gevormd worden, welke gelijktijdig in de verhoorzaal zullen toegelaten worden, om weer plaats te maken voor eene volgende groep.

Te rekenen van 10 ure volgden de ruituigen, welke de getuigen aanvoeren, elkander onafgebroken op Uit de eerste voiture, die voor het paleis verscheen, stapten de generaals Palikao, Frossard en Lebrun; de tweede bracht maarschalk Canrobert en generaal Changarnier aan. In de derde zat generaal Malroy en vervolgens kwamen de generaals Guyot, Tripier, de Chaudouat-Latour, Lallemand, de la Motterouge, Martineau-Deschenez, enz. enz.

Al deze militaire getuigen werden langs de poort rechts ingelaten, terwijl de burgerlijke getuigen zich rond de poort links verdrongen. Ten half elf ure kiezen de dagbladschrijvers in de zaal hunne plaats. Mr. Lachaud en zoon, verdedigers van den beschuldigde, nemen aan de bank der verdediging plaats, benevens de kolonel van den generaal staf M. Vilette, eerste aide-de-camp van den maarschalk. Een klein tafeltje nevens dat van Mr. Lachaud, is voor maarschalk Bazaine geschikt. Aan die tafel zal hij zijne notas schrijven.

Het kwart na 12 ure wordt de aankomst van den krijgstraad gemeld. Eerst treden de rechters binnen, na hen de voorzitter der rechtbank, de hertog d'Aumale.

Zoodra deze gezeten is, spreekt hij met plechtige stem de gebruikelijke woorden uit: « De zitting is geopend. Doet M. de maarschalk binnen treden. »

Er verloopt een minuut, welke in de hevigste spanning wordt doorgebracht.

De maarschalk treed binnen, gevolgd door een opperofficier der gendarmerie. Hij is in groot uniform, met het groolint van het eere-legioen en de militaire medaille op de borst. Hij draagt zijn kepi in de hand, buigt licht naar den krijgstraad en neemt aan de rechterzij van zijnen verdediger plaats.

De voorzitter geeft het woord aan den griffier, om lezing te geven van het besluit, waardoor de maarschalk voor den krijgstraad verzonden wordt.

Gedurende die korte voorlezing, ziet de maarschalk stijf voor zich uit, zonder het oog over de zaal te wenden. Zijn gelaat is kalm en als de griffier zijne lezing eindigt, trekt de maarschalk een gouden ring af aan den vinger van de linkerhand.

Zoodra de voorlezing van den griffier geëindigd is, richt de voorzitter het woord tot den maarschalk, om de gebruikelijke vragen te doen, betreffende den naam, voornaam, ouderdom, geboorteplaats, beroep en woning van den beschuldigde.

De maarschalk is 63 jaren oud, geboren te Versailles en woont te Parijs.

Nadat de beschuldigde terug is neêrgezeten, geeft de griffier lezing over de dekretten, volgens welke de krijgstraad is samengesteld. Uit die dekretten blijkt, dat alleen generaal de Martimprey ontslagen werd, hiervan deel te maken en vervangen is door generaal Ressayre, als bijgevoegd rechter.

Als substituut van den commissaris van het gouvernement, zal niet generaal Boissondret, maar generaal Colomb zetelen. Het bevel tot verzending voor den krijgstraad door den minister van oorlog en de in beschuldiging stelling van generaal Ladmiraal, zegt dat er verdenking genoeg op den maarschalk drukt, om hiertoe over te gaan.

DE VOORZITTER, tot maarschalk Bazaine. Gij hebt de beschuldiging gehoord, welke tegen u uitgebracht is. Indien de verdediging en de beschuldiging zich hier niet tegen verzetten, zullen wij de getuigen laten binnentreden en hen vergunning geven om terug te keeren tot op het oogenblik, dat wij noodig hebben hunne verklaring te hooren.

Na de toestemming van Mr. Lachaud en de commissaris van het gouvernement, doet de deurwaarder opvolgens al de getuigen binnentreden.

Onder deze tellen als de voornaamsten: de maarschalken Canrobert, Lebœuf; de generaals Ladmiraal, Bourbaki, Frossard, Soleille, Coffinières, Lebrun, Douay, Jarras, Changarnier, Frébault, de intendente-generaal Wolf, generaal Royer, de eerv. heer Boetman, priester uit de provincie Antwerpen, enz. enz.

De maarschalk houdt het hoofd een weinig naar de linkerschouder gebogen, terwijl de getuigen voorbijgaan en ziet met een onverschillig oog allen aan. Hij zegt glimlachend eenige woorden tot zijnen verdediger en herneeft weldra zijne natuurlijke houding.

Zijne trekken zijn geenszins ongesteld, zijn gelaat drukt steeds vrijmoedigheid en welwillendheid uit.

De hertog d'Aumale, welke het oog houdt over al de kleinigheden, maakt de opmerking dat een der getuigen, op eene bank ging zitten, in plaats van de zaal te verlaten, nadat zijn naam was opgeroepen en beveelt dat deze de zaal zou ontruimen.

M. Jules Favre treedt langzaam vooruit, met een zwaarlijvig dossier onder den linker arm, waarna de lijst der minder gekende getuigen volgt.

Nu verschijnt M. Gambetta, welke door den maarschalk met een rustig oog aanzien wordt. Maar de leden van den krijgstraad wijden meer aandacht aan den oud-diktator. Alleen M. de Kératry schijnt den beschuldigde een weinig uit zijne onverschilligheid op te wekken.

Bij de naamoproeping van M. Régner, dringen al de blikken naar het achterende der zaal om den grijsaard met het zware sneeuwvrije hoofd te zien, die zulke voorname rol in de zaken van Metz speelde. Het was immers deze, die met eene zending van wege de keizerin in de belegerde plaats doordrong, zending welke later door haar ontkend werd, en waarover tot nu toe een diepe en geheimzinnige sluier hangt.

Het gelaat van Régner is onbeduidend; hij schijnt voor deze talrijke menigte niet meer verlegen dan alsof hij in zijne dagelijksche omgeving verkeerde. Zijne kleeding steekt sterk af tegen de treffelijke uitrusting der andere getuigen, hij ziet den krijgstraad sterk aan, wendt vervolgens den blik op maarschalk Bazaine en verlaat de zaal zooals de andere getuigen.

Terwijl de voorzitter bevel geeft om de lijst op te stellen van de getuigen ter beschuldiging, die niet aan den oproep beantwoord hebben, doet hij tot het aflezen der getuigen ter onlasting overgaan.

De maarschalk behoudt hiërby dezelfde onverschilligheid. Hij plaatst zijne rechterhand op den linkerarm, strijkt met de linkerhand door den snorbaard en wendt zich tot zijnen verdediger, om met dezen eenige woorden te wisselen.

De eerste der getuigen ter onlasting is M. Schneider, waarna volgen: de generaals Bataille, de Castagny, de Montaudon, du Preuil, de Montarley, Clapier, de Saint-Sauveur, enz., een groot getal kolonels en mindere officiers.

Ten half twee ure, is de afroeping der getuigen bijna geëindigd, die met ongeduld wordt te gemoet gezien, daar er een zonderling incident verwacht wordt. Generaal Pourcet zou, zoo het schijnt, voornemens wezen om de weglating te vragen van dat gedeelte uit het verslag van generaal La Rivière, betreffende de feiten voorgevallen tusschen 6 en 12 augusti, omdat het op den laatsten dag eerst was, dat de maarschalk met het opperbevel gelast werd.

Het zal niet onbelangrijk wezen in weinige woorden te zeggen, wie en wat maarschalk Bazaine is.

François-Achille Bazaine werd den 13 februari te Versailles geboren. Op 20jarigen leeftijd trad hij in dienst als simpel soldaat den 21 maart 1831. Den 16 juli 1832 won hij de galons van onderofficier in Algerië, werd luitenant benoemd in 1835 in Spanje en kapitein in 1839, bij zijne terugkomst in Frankrijk.

De graden van bataillons-overste en luitenant-kolonel, in de jaren 1844 en die van kolonel in 1850, verwierf hij in Algerië. Hij werd brigadegeneraal benoemd den 28 oktober 1854, tijdens den oorlog in den Krim en divisie-generaal in het volgende jaar. Eindelijk den 5 september 1864 werd hij maarschalk van Frankrijk tijdens de expeditie naar Mexico. Den 12 augustus 1870 werd hem het opperbevel van het Rijnleger opgedragen.

Hij verkreeg al de graden in het Eerelegioen; dien van ridder in 1835 en den hoogsten graad, dien van grootkruis in 1863. Hij bezit bovendien de militaire medaille, voor de inneming van Ojaca in Mexico, ten jare 1865 en de medaillen van oorlogen in Italië.

In het geheel telt hij 42 1/2 jaren dienst, waarvan 35 in oorlogstijd. Hij nam deel aan 67 veldtochten, waarvan er 32 als dubbel tellen, als veldtochten welke over zee plaats hadden.

Binnenland.

Men schrijft uit Luik :

Men bemerkt nieuwe scheuren in de muren der St. Servatiuskerk dezer stad en degene welke men voor eenige dagen had bespeurd, zijn merklijk verbreed, ten gevolge der werken aan de nieuwe binnenstad. Deze bouw is zoo veel te gevaarlijker daar men, ten einde den muur in de richting der rue de la Volière te bouwen, een groot gedeelte der metselwerken moet afbreken waartegen de fundamente rusten der koor, in welke muren de scheuren zich bevinden.

Men heeft zoo veel mogelijk de fondamente der kerk versterkt, doch men zal andere maatregelen moeten nemen. De koninklijke commissie van monumenten heeft aan den fabriekraad der kerk onmiddellijk een omstandig verslag van den toestand dezer kerk gevraagd.

— Men schrijft uit Namen :

Dezer dagen werd er op eene hoeve van het kanton Eghezze, een belangrijke diefstal gepleegd. Terwijl de bewaker sliep, stool men s'nachts zeven paarden uit eene weide.

— Twee kinderen waren in eene schuur gedrongen, en vonden er eenen stroosnijder. Zij vermaakten er zich mede en snoeden wortiels, rapen, enz. mede in stukken. Alles ging wel, tot de jongste van allen, een kind van nauwelijks 4 jaar oud, voorstelde zijne hand op het plankje te leggen « om eens te zien. » Zoo gezegd, zoo gedaan, zijn kameraad, die ook maar 4 jaar oud is, deed den stroosnijder werken, en sneed in eens den duim van den kleine af en kwetste nog de andere vingers boven het eerste lid. Men heeft het ongelukkig kind naar het gathuis gedragen.

— Donderdag laat is te Ham-sur-Heure een jachtongeval gebeurd; een jager doorliep het bosch met geveld geweer, toen hij eensklaps in het kreupelhout iets zag dat hij meende een reebok te zijn. De jager legt aan, mikt en schiet. Aanstands stijgen scherpe kreten op, de jager snelt naar de richting waar zij gehoord worden, en ziet eenen man uitgestrekt liggen, die de gansche lading van het geweer in den rechter-schouder gekregen had. De schouder was verbrijzeld. Die man was bezig met strikken voor de lijsters te leggen. Hij droeg eene bruine broek en werd door den jager voor eenen reebok genomen. De gewonde is huiswaarts gebracht en wordt goed verzorgd.

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

Sedert de heer Thiers te Parijs is terug gekomen, ziet men de aanhangers der republiek met meer krachtadigheid en samenhang dan vroeger werken om hunne zaak te doen zegepralen. De tegenwoordigheid van den doorluchtigen staatsman is voldoende geweest om den moed der schuchteren op te beuren en de aarzelaars weder onder de schaar der vurige verdedigers van de republiek te doen terugkeeren. Dit heeft voor gevolg dat de dagbladen, die de monarchie voorstaan, hevig het gedrag van den heer Thiers laken. Zij gaan zelfs zoover, dat zij hem den scheldnaam van communard toewerpen en zijne aanhouding vragen, als zijnde hij de groote leider der republikeinsche woeling.

Het is aan den invloed van den heer Thiers dat de republikeinen het te danken hebben, dat de heer de Remusat nu de kandidatuur heeft aangenomen, welke hij nog in Opper-Garonne weigerde. De oud minister van buitenlandsche zaken heeft begrepen dat, niet tegenstaande zijnen ouderdom en zijne bewezene diensten, hij niet weigeren kon het voorbeeld van den heer Thiers te volgen en hem moest ter zijde staan om de beginselen, waaraan zij hun leven hebben toegewijd, te verdedigen.

Paris Journal brengt eenige inlichtingen aan over de besluiten, genomen in de laatste vergadering van de burelen des rechterzijde en het rechter-centrum. Indien men geloof mag hechten aan de beweringen van dit blad, zou 't voorstel van de herstelling der monarchie, volgens de Charter van 1814, neergelegd worden den dag dat de Nationale Vergadering zich zal vereenigen.

Indien het voorstel werd aangenomen, zou er een nieuw ministerie tot stand komen, samengesteld uit drie leden der rechterzijde, vier van het rechter-centrum en twee leden der vereeniging Pradié. In dit kabinet zouden optreden de heeren hertog Decazes, Bocher, Chesnelong, Grivart, Anison-Dupeyron, Montaignac en generaal Changarnier. — Maar mogelijk is dit laatste nog uit de lucht gegrepen.

« Wij houden (zegt de Kölnische Zeitung) de restauratie van den graaf van Chambord voor zeker. Het bezoek van den graaf van Parijs te Frohsdorf is eene algeheele verloochening van zijn huis, met al zijne overleveringen, en staat gelijk met de erkenning, dat slechts de legitimistische tak zijner familie onder de Fransche monarchalen eene toekomst heeft. De republikeinen nu zullen niet kunnen verhinderen, wat slechts verbinderd worden kon door oneenigheid onder de monarchalen. »

Het blad zegt verder, dat, ware de troonsbeklimming van den graaf van Chambord niet onphanden, en indien niet gezaghebbende staatslieden van Duitschland, Oostenrijk en Italië sterk aan de mogelijkheid eener restauratie geloofden, de reis van Victor-Emmanuel, met al wat daaraan verbonden is, tamelijk onnoodig zou zijn geweest.

Onze lezers weten, dat de heer Thiers weer aan 't werken is, als aanleider der republikeinsche en keizerlijke samenzwering tegen de monarchie. De oude heer begint vergeetachtig te worden. Inderdaad, den 29 november 1872 zei de gewezene voorzitter der Republiek in de Nationale Vergadering :

« Ik ben verbonden! Ik heb mijn woord verpand, ik, monarchist, ik, die altijd voor mijn land de grondwettelijke monarchie heb gedroomd welnu, ja! onder den indruk der omstandigheden heb ik mij verbonden... Ik aarzel niet het te zeggen, indien ik voor mij de mogelijkheid zag om de monarchie tot stand te brengen, indien men kon... men zegge 't mij. Weet gij, wat ik doen zou? Ik zou zeggen: « Ik heb eene verbintenis aangegaan... Ik zou een middel zoeken om mij te verwijderen, EN IK ZOU DIEGENEN WELKE DE MONARCHIE Zouden KUNNEN HERSTELLEN. LATEN DOEN. »

Nu, men kent den laatsten brief van den heer Thiers. Mag men niet zeggen, dat hij zeer vergeetachtig is geworden? En dat omtrent eene zoo gewichtige verklaring, als de bovenstaande, nauwelijks tien maanden geleden, gedaan! Ja, de oude heer is sukkelachtig, of stout geworden.

Eene depeche uit Parijs, deelt den beknopten inhoud mede eener redevoering door den heer de Broglie uitgesproken, ter gelegenheid der inhuldiging van den spoorweg te Neuville-le-Bois.

Hij heeft onder ander gezegd, dat de overheersching der geestelijkheid in de middeleeuwen en tijdens het oud regiem, door de geschiedenis uitgelegd en soms verrechtvaardigd door hare weldaden, op dit uur verdwenen is. Niets dergelijks, noch wat er aan gelijkt is in onze dagen nog te verwachten. Hij zegde dit om de bevolking te verlichten, die men in dwaling wil brengen.

Een wettelijk bestuur der geestelijkheid kan zelfs het daglicht niet meer zien; de waardige geestelijken die zich onder ons bevinden, willen geen ander gezag, dan dit hunner deugden en de verbevenheid van hun geloof.

Wat het gouvernement ook zij, dat de Nationale Vergadering, krachtens het grondwetmakend gezag, dat zij van u heeft ontvangen, aan Frankrijk zal geven, zal men aan de maatschappij geene opoffering vragen van de voorrechten die zij bezit, en waaraan wij allen gehecht zijn.

Wij willen allen een vast en stevig gouvernement, altijd gereed om den opstand te dempen, maar dat boven de partijen verheven is; een gouvernement dat zowel de wettige eischen begrijpt als de gevaren onzer bedendaagsche maatschappij en dat de principen aanneemt die ze ineen smelten er enkel de buitensporigheden uitbannende. Dit zal het gouvernement zijn, wat de machteloze, en stoutmoedige klik ook zeggen mag, dat de vergadering ons zal geven.

Wij wachten met vertrouwen op de beslissing die zij alleen de macht heeft te nemen. (Deze redevoering werd gevolgd door hevige toejuichingen.)